

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa K.D., M.J.W., M.D.D., E.J.F., I.D. i A.K.T.
przeciwko Sądowi Okręgowemu w P.
o ustalenie, wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 września 2017 r.,
skargi powoda K.D. o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu
Najwyższego z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt II PK 365/15,

odrzuca skargę o wznowienie postępowania

UZASADNIENIE

K.D. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie II PK 365/15. Jako podstawę wznowienia postępowania podał art. 401 pkt 2 k.p.c., gdyż nie wiedział o wniesieniu skargi kasacyjnej przez pozwanego wobec zaniechania doręczenia mu jej odpisu. W związku z powyższym domagał się wznowienia postępowania i uchylenia wyroku Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 14 lutego 2017 r., II PK 365/15, rozpoznając sprawę z powództwa K.D., M.J.W., M.D.D., E.J.F., I.D. i A.K.T. przeciwko Sądowi Okręgowemu w P. o ustalenie, wynagrodzenie za pracę, oddalił skargi kasacyjne powódek E.J.F. i I.D. oraz uchylił zaskarżony wyrok w pkt I, II, III a), III b), III e)

oraz w odniesieniu do powodów M.J.W., M.D D., A.K.T. i K.D. w pkt IV i V i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego Sądowi Okręgowemu w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu. W myśl art. 399 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem. Zakres wskazanego przepisu oddaje istotę tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Krótko mówiąc, chodzi o możliwość wzruszenia prawomocnych orzeczeń, czyli takich które definitywnie kończą bieg postępowania, to jest są objęte prawomocnością formalną (zob. K. Weitz [w:] J. Gudowski (red.), System Prawa Procesowego Cywilnego, t. III, s. 1170–1171). Nie można przeto wnieść skargi o wznowienie od wyroku kasatoryjnego - uchylającego zaskarżony wyrok i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 1996 r., I PO 5/96, niepubl.; z dnia 4 listopada 1997 r., I CO 35/97, LEX nr 1227145; z dnia 11 maja 2005 r., III CZ 31/05, LEX nr 1619720). Tego rodzaju rozstrzygnięcie nie zamyka dalszego biegu postępowania, a moment ujawnienia podstawy wznowienia postępowania i jej zakres nie przełamuje wzorca opisanego w art. 399 § 1 k.p.c. Wszak przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (tu z uwagi na skargę kasacyjną pozwanego) konwaliduje na przyszłość udział powoda w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, zwłaszcza gdy w sprawie pojawią się nowe fakty i dowody (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2007 r., III CZP 162/06, OSNC 2008 nr 5, poz. 47). Warto podkreślić, że cel ochrony ustanowionej w art. 401 pkt 2 k.p.c. służy zapobieganiu sytuacji, w której strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Ukierunkowany jest więc przede wszystkim na ten etap postępowania sądowego, w którym koncentruje się materiał dowodowy. Stanowisko skarżącego (jego pogląd na wykładnię prawa) zostało przedstawione w toku postępowania instancyjnego. W odniesieniu do brzmienia art. 412 § 4 k.p.c. Sąd Najwyższy, w razie stwierdzenia, że wznowienie postępowania jest dopuszczalne (wyrok reformatoryjny albo oddalający skargę kasacyjną), a suponowana podstawa obejmuje etap

postępowania przed tym Sądem, zobligowany jest do rozpatrzenia wznowionej sprawy. Z tych względów i na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.